

lægelige Side af Sagen. Den ærede Ordfører har fremstillet den Ordning, som det ærede Udvalg har udtalt sig for i Betænkningen. Jeg maa i øvrigt sige, at jeg samstemmer med Udvalget i, at ligesom Sundhedskollegiet maa siges at være antikveret, saaledes er der vistnok ogsaa god Grund til at faa en Ordning, hvorved man kom bort fra den nuværende Distriktslægeinstitution, idet den vistnok maa siges at have overlevet sig selv. De Grunde, hvorfor man fandt det nødvendigt at ansætte offentlige Læger ude paa Landet, ere ikke mere til Stede, og de Hverv, som ere overdragene til dem, udføres nu til dels af andre Læger for Betaling fra Kommunens Side. Naar man altsaa skal til at hæve denne Institution, kommer man jo ganske naturligt til en Omordning af Fysikatsinstitutionen og navnlig i Retning af at gøre den mere indgribende, end den hidtil har været, thi medens den for en stor Del kun har haft Overtilsyn med de forskellige af de Distriktslægerne paahvilende Forretninger, nemlig de, der ikke kunne betragtes som kommunale, men nærmest som vedrørende Staten, bør den da overtage disse, saa for saa vidt kan jeg i store Træk samstemme med den Plan for en Reform, som Udvalget har udkastet. Det er jo et, et andet er jo Udførelsen deraf. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at jeg tvivler meget om, at man vil kunne faa en Forbedring af Forholdene uden for Kjøbenhavn ved en ny Ordning af de lægelige Forhold og saa endda ikke alene faa Penge til Betaling af dette „bedre“, men ogsaa til Dækning af de Udgifter, som ville gaa med til det overordnede Sundhedsraad. Det gælder jo overhovedet her i Livet, hvad jo i øvrigt Rigsdagen meget godt ved, at naar man vil opnaa et Gode, maa man i Reglen betale for det. Men der er et Punkt, hvor man er tilbøjelig til at tro, at man kan faa det bedre uden at komme til yderligere Udgifter, og det er, saa snart der bliver Tale om Lønninger til Embedsmænd, idet man da mener, at man uden Forhøjelse af Lønninger kan faa Forretningerne lige saa godt udførte, selv om disse blive nok saa meget forøgede, eller at man kan naa det ved at indskrænke Embedsmænd i deres private Erhverv. Jeg tror nu ikke, at det holder Stik, men det vil jo senere komme frem. Jeg kan samstemme med det ærede Mindretal i, at man ikke kan paalægge Fysici at være ganske uden private Forretninger. Det vil jo være ganske umuligt, thi derved vilde de komme til at staa

ugunstig i deres Øjne, hvem de skulle kontrolere. Man kan ikke være en anset Fysikus, naar man ikke har Praksis og dog samtidig skal kontrolere de praktiserende Læger. Men paa den anden Side er jeg overbevist om, at den Praksis, Fysici kunne have, maa være meget begrænset. Det kan meget godt være, at man vil komme til det, som det ærede Mindretal henviser til: kun at tillade dem at have Kontultationspraksis, for saa vidt det overhøvet er muligt absolut at adskille Konsultationspraksis fra anden Praksis. Men naar Forholdet blev det, kan det heller ikke undgaas, at Fysikatsinstitutionen vil blive meget betydeligt kostbarere end nu. For det første maa Antallet være større, end det er i Øjeblikket. Der er uden for Kjøbenhavn — Kjøbenhavn tager jeg ikke med; den maa naturligvis tages med i Ordningen, men her se vi bort fra Kjøbenhavn — 10 Fysikater for Tiden bortset fra Færøerne, hvor Fysikus tillige er Distriktslæge, og Bornholm, hvor Distriktslægen for et meget lille Vederlag tillige har Fysikatsforretningerne. Men naar man skal have Distriktslægeinstitutionen og alene have Fysici, maa vi jo ogsaa, som det ærede Mindretal udtalte, have flere Fysici. Det ærede Mindretal regnede 18, jeg har regnet med 20, men skal for øvrigt ikke komme nærmere ind derpaa, skønt jeg tror nok, at man maa komme til at regne mindst med 20 foruden Færøerne. Men naar man først skal regne med dette Tal og saa ser hen til de Lønninger, som de nu have, hvor de have ganske fri Adgang til at søge privat Erhverv, tror jeg rigtignok, at man bliver nødt til at anvende et ikke ganske lille Beløb til Lønninger. Den Lønning, som Fysici for Tiden oppebære, er i Gennemsnit 2,500 Kr., men saa snart man skal indskrænke deres Erhverv betydelig, eller Forholdene føre med sig, at de selv maa indskrænke det, fordi de ny Fysici ville være ganske anderledes meget paa Rejse end de nuværende, saa maa man komme op til højere Lønninger, naar man virkelig vil skaffe gode Kræfter. Forholdet er nemlig det, at man ikke til Fysicus vil kunne tage unge, medicinske Kandidater, kort efter at de have taget deres Eksamen, man maa holde sig til at tage Læger, der have haft Lejlighed til at vise Dygtighed. Man vil heller ikke kunne tage Læger, som ikke have haft megen Praksis, og som derfor maa anses for at være tarvelige Læger; det maa være Folk, der nyde en vis Anseelse. Men naar de nu skulle op-